

Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylonem:

2. postquam egressus est Iechonias rex, & domina, * & eunuchi, & principes Iuda, & Ierusalem, & faber, & inclusor de Ierusalem:

3. in manu Elasa filij Saphan, & Gamarie filij Helcie, quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem, dicens:

4. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël omni transmigrationi, quam transfuli de Ierusalem in Babylonem:

5. Ædificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructum eorum.

6. Accipite uxores, & generate filios & filias: & date filiis vestris uxores, & filias vestras date viris, & pariant filios & filias: & multiplicamini ibi, & nolite esse pauci numero.

7. Et quarite pacem civitatis, ad quam transmigrare vos feci: & orate pro ea ad Dominum: quia in pace illius erit pax vobis.

8. Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israël: * Non vos seducant prophetae vestri, qui sunt in medio vestrum, & divini vestri: & ne attendatis ad somnia vestra, quæ vos somniantis:

9. quia falsò ipsi prophetant vobis in nomine meo: & non misi eos, dicit Dominus.

10. Quia hæc dicit Dominus: Cum cœperint impleri in Babylone septuaginta anni, * visitabo vos: & suscitabo super vos verbum meum bonum, ut reducam vos ad locum istum.

11. Ego enim scio cogitationes, quas ego cogito super vos, ait Dominus, cogitationes pacis, & non afflictionis, ut dem vobis finem & patientiam.

12. Et invocabis me, & ibitis: & orabis me, & ego exaudiam vos.

13. Quæretis me, & invenietis: cum quæsieritis me in toto corde vestro.

14. Et inveniar à vobis, ait Dominus: & reducam captivitatem vestram, & congregabo vos de universis gentibus, & de cunctis locis, ad quæ expuli vos, dicit Dominus: & reverti vos faciam de loco, ad quem transmigrare vos feci.

15. Quia dixistis: Suscitavit nobis Dominus propheta in Babylone.

16. Quia hæc dicit Dominus ad regem, qui sedet super solum David, & ad omnem populum habitatorem urbis huius, ad

* Nohesta mater Iechoniz, 4. Reg. 24. 15.

* Supr. 14. 13. & 23. 16. & 26. & 27. 15.

* De quibus supr. 25. 12. 2. Par. 36. 21. 1. Esd. 1. 1. Dan. 9. 2.

fratres vestros, qui non sunt egressi vobiscum in transmigrationem:

17. Hæc dicit Dominus exercituum: * Ecce mittam in eos gladium, & famem, & pestem: & ponam eos quasi ficus malas, quæ comedi non possunt, eò quòd pessimæ sint.

18. Et persequar eos in gladio, & in fame, & in pestilentia: & dabo eos in vexationem universis regnis terræ: in maledictionem, & in stuporem, & in sibilum, & in opprobrium cunctis Gentibus, ad quas ego eieci eos:

19. eò quòd non audierint verba mea, dicit Dominus: quæ misi ad eos per servos meos prophetas de nocte confurgens, & mittens: & non audistis, dicit Dominus.

20. Vos ergo audite verbum Domini omnis transmigrationis, quam emisit de Ierusalem in Babylonem.

21. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël ad Achab filium Colie, & ad Sedeciam (a) filium Maasie, qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter: Ecce ego tradam eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis: & percutiet eos in oculis vestris.

22. Et assumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iuda, quæ est in Babylone, dicentium: Ponat te Dominus sicut Sedeciam, & sicut Achab, quos fixit rex Babylonis in igne:

23. pro eò quòd fecerint stultitiam in Israël, & mœchati sunt in uxores amicorum suorum, & locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandavi eis: ego sum iudex & testis, dicit Dominus.

24. Et (b) ad Semeian Nehelamiten dices:

25. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Pro eò quòd misisti in nomine tuo libros ad omnem populum, qui est in Ierusalem, & ad Sophoniam filium Maasie sacerdotem, (c) & ad universos sacerdotes, dicens:

26. Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiade sacerdote, ut sis dux in domo Domini super omnem virum arreptitium (d) &

secundum legem Moysi percussos, hoc est lapidatos. Confer Dan. 13. 60. & 61. 62. cum Deut. 9. 19. Vide Estium in hunc locum. (b) separandum hoc à superioribus. Hoc enim mandatum videtur accepisse Ieremias anno sequenti, postquam legati Babylone redierunt, per quos credibile est Semeian istum litteras increpatorias adversus priorem Ieremie Epistolam misisse. (c) secundum & quasi Vicarium summi sacerdotis. 4. Reg. 25. 18. Num. 3. 32. (d) i. insanum & à Demonio correptum, ut 4. Reg. 9. 11.

(a) Iudæi putant hos esse senes, qui Susannæ pudori infidiat sunt. Sed vix fit verisimile.

Nam ut omittam valde esse probabile Susannæ historiam hanc Ieremie epistolam præcessisse: illi Susannæ infidiatos, non arguuntur à Daniele, quòd prophetarint mendaciter, nec dicit eos à Nabuchodonosore damnatos, aut frictos in igne, sed ab omni cetero Iudeorum

& prophetantem, ut mittas eum in nervum & in carcerem.

27. Et nunc quare non increpasti Ieremiam Anathothiten, qui prophetat vobis?

28. Quia super hoc misit in Babylonem ad nos, dicens: Longum est: ædificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructus eorum.

29. Legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Ieremie prophetæ.

30. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens:

31. Mitte ad omnem transmigrationem, dicens: Hæc dicit Dominus ad Semeian Nehelamiten: Pro eò quòd prophetavit vobis Semeias, & ego non misi eum: & fecit vos confidere in mendacio:

32. idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego visitabo super Semeian Nehelamiten, & super semen eius: non erit ei vir sedens in medio populi huius, & non videbit bonum, quod ego faciam populo meo, ait Dominus: quia prævaricationem locutus est adversus Dominum.

CAPUT XXX.

Vaticinatur Iudæis & filiis Israël reditum à gravi captivitate, in qua propter peccata sua detinebantur; & quòd post reditum servituri sint Domino, ac David regi, quem ille suscitabit eis in prosperitate & securitate magna, devastatis ipsorum inimicis.

Anno M. 3406. Ant. Chr. 522.

1. HOC verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens:

2. Hæc dicit Dominus Deus Israël, dicens: Scribe tibi omnia verba, quæ locutus sum ad te, in libro.

3. Ecce enim dies veniunt, dicit Dominus: & convertam conversionem populi mei Israël & Iuda, ait Dominus: & convertam eos ad terram, quam dedi patribus eorum: & possidebunt eam.

4. Et hæc verba, quæ locutus est Dominus ad Israël & ad Iudam:

5. Quoniam hæc dicit Dominus: Vocem terroris audivimus: formido, & non est pax.

6. Interrogate, & videte si generat masculus: quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturientis, & conversæ sunt universæ facies in auriginem?

* Ios. 2. 11. Amos 5. 18. Seph. 1. 15.

7. * Væ, quia magna dies illa, nec est similis eius: tempusque tribulationis est Iacob, & ex ipso salvabitur.

8. Et erit in die illa, ait Dominus exercituum: conteram iugum eius de collo tuo, & vincula eius dirumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni:

9. sed servient Domino Deo suo, & David regi suo, quem suscitabo eis.

10. * Tu ergo ne timeas serve meus Iacob, ait Dominus, neque paveas Israël: quia ecce ego salvabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captivitatis eorum: & revertetur Iacob, & quiescet, & cunctis affluet bonis, & non erit quem formidet:

11. quoniam tecum ego sum, ait Dominus, ut salvem te: faciam enim consummationem in cunctis Gentibus, in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationem: sed castigabo te in iudicio, ut non videaris tibi innoxius.

12. Quia hæc dicit Dominus: Infanabilis fractura tua, pessima plaga tua.

13. Non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum: curationum utilitas non est tibi.

14. Omnes amatores tui obliti sunt tui, teque non quærent: * plaga enim inimici percussit te castigatione crudeli: propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua.

15. Quid clamas super contritione tua? infanabilis est dolor tuus: propter multitudinem iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi.

16. Propterea omnes, qui comedunt te, devorabuntur: & universi hostes tui in captivitatem ducentur: & qui te vastant, vastabuntur, cunctosque prædatores tuos dabo in prædam.

17. Obducam enim cicatricem tibi, & à vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus. Quia eiectam vocaverunt te Sion: Hæc est, quæ non habebat requirentem.

18. Hæc dicit Dominus: Ecce ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob, & tectis eius miserebor, & ædificabitur civitas in excelso suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur.

19. Et egredietur de eis laus, voxque ludentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur.

20. Et erunt filii eius sicut à principio, & cætus eius coram me permanebit: & visitabo adversum omnes qui tribulant eum.

21. Et erit dux eius ex eo: & princeps de medio eius producet: & applicabo

eum, & accedet ad me. quis enim iste est, qui applicet cor suum ut appropinquet mihi, ait Dominus?

22. Et eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum.

23. Ecce turbo Domini, furor egrediens, procella ruens, in capite impiorum conquiescet.

24. Non avertet iram indignationis Dominus, donec faciat & compleat cogitationem cordis sui: in novissimo dierum intelligetis ea.

CAPUT XXXI.

Dicit Dominus se reduciturum populum Israël de captivitate, ut in affluentia bonorum serviat Domino: iubetur ergo Rachel non flere amplius filios suos: agnoscit Israël se meritis castigatum, ideoque penitentiam agit: de novitate quâ femina circumdabit virum: vigilabit Dominus ad reducendum Israël: de uva acerba: de novo pacto quod feriet Dominus cum domo Israël; nec abiciet unquam unversum illius semen.

Eodem
ann. 3406.

1. **I**N tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus universis cognationibus Israël, & ipsi erunt mihi in populum.

2. Hæc dicit Dominus: Invenit gratiam in deserto populus, qui remanserat à gladio: vadet ad requiem suam Israël.

3. Longe Dominus apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, miserans.

4. Rursumque ædificabo te, & ædificaberis virgo Israël: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro ludentium.

5. Adhuc plantabis vineas in montibus Samariæ: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat, non vindemiabunt:

6. quia erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraïm: * Surgite, & ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum.

* Isai. 2. 3.
Mich. 4. 2.

7. Quia hæc dicit Dominus: Exultate in læticia Iacob, & hinnite contra caput Gentium: personate, & canite, & dicite: Salva Domine populum tuum reliquias Israël.

8. Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extremis terræ: inter quos erunt cæcus & claudus, prægnans, & pariens simul, cæcus magnus revertentium huc.

9. In fletu venient: & in misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Israël pater, & Ephraïm primogenitus meus est.

10. Audite verbum Domini Gentes, & annunciate in insulis, quæ procul sunt, & dicite. Qui dispersit Israël, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum.

11. Redemit enim Dominus Iacob, & liberavit eum de manu potentioris.

12. Et venient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Domini super frumento, & vino, & oleo, & fœtu pecorum & armentorum: eritque anima eorum quasi hortus irriguus, & ultra non esurient.

13. Tunc lætabitur virgo in choro, juvenes & senes simul: & convertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo à dolore suo.

14. Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.

15. Hæc dicit Dominus: * Vox in excelsis audita est lamentationis, luctus, & 18.

fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolari super eis, quia non sunt.

16. Hæc dicit Dominus: Quiescat vox tua à ploratu, & oculi tui à lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: & revertentur de terra inimici.

17. Et est spes novissimis tuis, ait Dominus: & revertentur filii ad terminos suos.

18. Audiens audivi Ephraïm transmittentem: Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuvenulus indomitus: converte me, & convertar: quia tu Dominus Deus meus.

19. Postquam enim convertisti me, egi penitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussi femur meum. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ.

20. Si filius honorabilis mihi Ephraïm, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus.

21. Statue tibi speculam, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti: revertere virgo Israël, revertere ad civitates tuas istas.

22. Usquequo deliciis dissolvèris filia vaga? quia creavit Dominus novum super terram: FEMINA CIRCUMDABIT VIRUM.

23. Hæc

23. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, & in urbibus eius, cum convertero captivitatem eorum: Benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiæ, mons sanctus:

24. & habitabunt in eo Iudas, & omnes civitates eius simul: agricolæ & minantes greges.

25. Quia inebriavi animam lassam, & omnem animam esurientem saturavi.

26. Ideo quasi de somno suscitatus sum: & vidi, & somnus meus dulcis mihi.

27. Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & seminabo domum Israël & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum.

28. Et sicut vigilavi super eos ut evellem, & demolirer, & dissiparem, & disperderem, & affligerem: sic vigilabo super eos ut ædificem, & plantem, ait Dominus.

29. In diebus illis non dicent ultra: * Patres comederunt uvam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt.

* Ezech.
18. 2.

30. Sed unusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo, qui comederit uvam acerbam, obstupescant dentes eius.

* Hebr. 8.
8.

31. * Ecce dies venient, dicit Dominus: & feriam domum Israël & domum Iuda fœdus novum:

32. non secundum pactum, quod pepigi cum patribus eorum in die, qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de Terra Ægypti: pactum, quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit Dominus.

33. Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israël: post dies illos dicit Dominus: * Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum.

* Hebr. 10.
16.

34. Et non docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me à minimo eorum usque ad maximum, ait Dominus: * quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius.

* Act. 10.
43.

35. Hæc dicit Dominus, qui dat solem in lumine diei, ordinem lunæ & stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Dominus exercituum nomen illi.

36. Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus: tunc & semen Israël deficiet, ut non sit gens coram me cunctis diebus.

37. Hæc dicit Dominus: Si mensurari

potuerint cæli fursum, & investigari fundamenta terræ deorsum: & ego abjiciam universum semen Israël propter omnia, quæ fecerunt, dicit Dominus.

38. Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & ædificabitur civitas Domino à turre Hananeel usque ad portam anguli.

39. Et exhibit ultra norma mensuræ in conspectu eius super collem Gareb: & circuibit Goatha,

40. & omnem vallem cadaverum, & cineris, & universam regionem mortis, usque ad torrentem Cedron, & usque ad angulum portæ equorum Orientalis, Sanctum Domini: non evelletur, & non destruetur ultra in perpetuum.

CAPUT XXXII.

Obsidente Nabuchodonosor Ierusalem, Jeremias in atrio carceris positus agrum in Anathoth iussu Domini emit à suo patruale, iubetque servari librum emptio- nis: refert coram Domino beneficia Israëlitis præstita: Dominus dicit se traditurum civitatem cum populo regi Babylonis propter illorum idololatriam, sed postea revocaturum ipsos in Ierusalem, ac percussurum cum eis novum fœdus ut sibi ex toto corde serviant.

1. **V**erbum, quod factum est ad Jeremiam à Domino in anno decimo Sedecia regis Iuda: ipse est annus decimus octavus Nabuchodonosor.

Anno M.
3415.
Ant. Chr.
589.

2. Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem: & Jeremias propheta erat clausus in atrio carceris, qui erat in domo regis Iuda.

3. Clauserat enim eum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare vaticinaris, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo civitatem istam in manus regis Babylonis, & capiet eam?

4. Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldæorum: sed tradetur in manus regis Babylonis: & loquetur os eius cum ore illius, & oculi eius oculos illius videbunt.

5. Et in Babylonem ducet Sedeciam: & ibi erit donec visitem eum, ait Dominus. si autem dimicaveritis adversum Chaldæos, nihil prosperum habebitis.

6. Et dixit Jeremias: Factum est verbum Domini ad me, dicens:

7. Ecce Hanameel filius Sellum patruelis tuus venit ad te, dicens: Eme tibi agrum